

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/76/2022
Identifikačné číslo spisu:	5818200154
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumanu
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:5818200154.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu, a sudcov JUDr. Petra Brňáka a JUDr. Martiny Valentovej v spore žalobcu F. U., narodeného XX. P. XXXX, A., Q. XX/XX, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanému NAY a. s., Bratislava, Tuhovská 15, IČO: 35 739 487, o zaplatenie 1 763,83 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 31. augusta 2021 č. k. 6CoCsp/19/2021-188, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Námestovo (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 24. júna 2020, č.k. 2Csp/4/2018-82, ktorým zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 1 763,83 eur s príslušenstvom oproti povinnosti vrátiť žalovanému televízor zn. Samsung Plazma TV (výrobné číslo W Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca sa voči žalovanému domáha zaplatenia 1 763,83 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 21. mája 2016 do zaplatenia oproti vydaniu tovaru žalovanému a to na tom skutkovom základe, že u žalovaného dňa 01. apríla 2012 zakúpil tovar, na ktorom sa opätovne vyskytla vada po jej oprave, v dôsledku čoho tovar nemohol riadne užívať a následne listom zo dňa 15. apríla 2016 odstúpil od kúpnej zmluvy so žalovaným a vyzval ho na vrátenie kúpnej ceny, no žalovaný mu na túto výzvu kúpnu cenu nevrátil. Žalovaný sa proti žalobe bránil tým, že na základe uplatnenej reklamácie zo dňa 09. januára 2014 bola dňa 13. januára 2014 reklamácia vybavená výmenou displeja za nový. Displej je súčasťou veci a vzťahuje sa naň 2-ročná záruka rovnako, ako na samotný tovar. K tovaru, resp. ktorejkoľvek jeho súčiastke nebola dohodnutá ani poskytnutá vyhlásením v záručnom liste osobitná záručná doba, presahujúca zákonnú záručnú dobu 24 mesiacov. Zákonná záručná doba sa vzťahuje na výrobok ako celok, nie na jednotlivé časti výrobku, a to aj v prípade vykonania servisného zásahu do výrobku. Podľa žalovaného ust. § 627 ods. 2 druhá veta Občianskeho zákonníka sa použije výhradne v prípade, ak na akúkoľvek súčiastku alebo náhradný diel bola pri výmene poskytnutá osobitná záruka, čo

sa v prípade zákonného záručného zásahu do výrobku neposkytuje, pretože je od výrobcu poskytnutá záruka na výrobok ako celok. V dôsledku čoho bola žalobcová reklamácia tovaru, resp. jej súčasti - displeja - zo dňa 21. decembra 2015 uplatnená po uplynutí záručnej doby. Servisné stredisko vykonalo popis druhu tovaru, stav tovaru a popis poruchy, avšak k samotnej oprave nedošlo, pretože žalobca nesúhlasil s nákladmi na opravu.

2. Odvolací súd dospel k záveru, že právo žalobcu na odstúpenie od zmluvy nevzniklo, a to aj bez ohľadu na to, či došlo k jeho uplatneniu v záručnej dobe. V danom prípade išlo nesporne o odstrániteľnú vadu, keďže prvá reklamácia žalobcu bola vybavená výmenou vadnej súčasti a po druhej reklamacii dňa 21. decembra 2015 tej istej vadnej súčasti ponúkal žalovaný, ako aj servisné stredisko žalobcovi opravu veci, hoci ako pozáručnú a teda odplätú. Žalobcom vymedzené dôvody odstúpenia od zmluvy však nenapĺňajú dôvody pre odstúpenie od kúpnej zmluvy podľa ust. § 623 ods. 1 OZ. Keďže išlo o odstrániteľnú vadu veci, pre vznik práva žalobcu ako kupujúceho na odstúpenie od kúpnej zmluvy musela byť splnená podmienka, že išlo síce o odstrániteľnú vadu, avšak žalobca ako kupujúci vec nemohol riadne užívať pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave. S poukazom na stanovisko dovolacieho súdu, za opätovný výskyt vady možno spravidla považovať výskyt rovnakej vady po jej aspoň dvoch predchádzajúcich opravách. V danom prípade však nedošlo k dvom predchádzajúcim opravám vadného displeja, a preto nešlo o opätovné vyskytnutie sa tej istej vady po oprave v zmysle ust. § 623 ods. 1 OZ. V danom prípade však nedošlo k dvom predchádzajúcim opravám vadného displeja predanej veci, a preto v zmysle spomenutej súdnej praxe nešlo o opätovné vyskytnutie sa tej istej vady po oprave v zmysle ust. § 623 ods. 1 OZ. Žalobcove tvrdenia o „druhej“ a „tretej“ reklamacii bolo potom potrebné považovať, v kontexte podmienky opakovaného vyskytnutia sa rovnakej vady po jej predchádzajúcej oprave, za nedôvodné, keďže po „druhej“ reklamacii 21. decembra 2015 nedošlo k oprave veci, teda odovzdanie predmetu kúpy dňa 26. januára 2016 v servisnom stredisku nemožno považovať za ďalšiu „tretiu“ reklamáciu veci z dôvodu tej istej vady po už dvoch predchádzajúcich opravách.

3. Ak žalobca namietal, že sa tak súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nevyporiadal v plnom rozsahu s jeho argumentáciou (skutkovou ohľadom jeho „tretej reklamacie“ zo dňa 26. januára 2016) a súčasne neposudzoval vec aj podľa ust. § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z., nejde o takú inú vadu konania súdu prvej inštancie, ktorú nebolo možné napraviť v odvolacom konaní. Odvolací súd v tomto kontexte poukazuje na to, že odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a dovolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak súdu prvej inštancie, ako aj dovolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/2009 zo dňa 08.10.2009). Prihliadajúc na uvedené sa tak s vytýkanou argumentáciou žalobcu vyporiadal odvolací súd v tomto rozhodnutí, keďže tento nedostatok v postupe súdu prvej inštancie bolo možné odstrániť v odvolacom konaní (viď ďalej uvedené v odôvodnení tohto rozsudku).

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas dovolanie z dôvodov uvedených v § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Namietal, že súd prvej inštancie v rozpore s § 181 ods. 2 CSP neuviedol predbežné právne posúdenie a tento postup nie je možné zhojiť ani odôvodnením rozhodnutia, nakoľko to popiera právo na spravodlivý proces. Toto právo porušil odvolací súd vykonaním dôkazov a ich posudzovaním bez možnosti, aby sa k nim mohli strany sporu vyjadriť. Ich vykonaním došiel k rozdielnym skutkovým a právnym záverom.

5. V konaní na prvom stupni sa javilo ako kľúčové posúdenie skutočností, či v prípade výmeny vadných súčastí predmetu kúpy začala plynúť nová záručná doba a následné reklamácie (2. a 3.) boli uplatnené žalobcom v záručnej dobe. Žalovaný pri evidovaní druhej a tretej reklamacie totiž celkom nesprávne odmietol ich posúdenie a vybavenie ako reklamácií uplatnených v záručnej dobe a reklamáciu žalobcu nevybavil v súlade s § 18 zákona č. 250/2007 Z. z., čo žalobca namietol. Argumentácia žalobcu smerovala k potrebe aplikácie ustanovenia § 627 ods. 2) Občianskeho zákonníka v korelácii s

ustanovením § 120 Občianskeho zákonníka a ku skutočnosti, že reklamácie (1. až 3.) žalobcu boli uplatnené v záručnej dobe, nakoľko výmenou vadnej súčiastky došlo k začatiu plynutiu novej záručnej doby. Na pojednávaní dňa 24. júna 2020 súd bez toho, aby zachoval postup podľa § 181 ods. 2) Civilného sporového poriadku žalobu žalobcu zamietol aj keď sa s jeho argumentáciou o uplatnení reklamácií v záručnej dobe plne stotožnil. Dôvodom zamietnutia reklamácie mala byť preklúzia žalobcom uplatneného nároku na odstúpenie od zmluvy. Žalobca proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie v ktorom namietal pochybenie v procesnom postupe súdu keď nepostupoval podľa § 181 ods. 2) Civilného sporového poriadku.

6. Neaplikovaním zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa na dovolateľom adresovaný právny úkon odstúpenia došlo k právnomu posúdeniu v rozpore so zaužívanou rozhodovacou praxou. Žalovaný pri druhej a tretej reklámácii nesprávne odmietol posúdenie a vybavenie opravy v záručnej dobe, keďže podľa neho výmenou vadnej súčiastky došlo k začatiu plynutiu novej záručnej doby. Krajský súd rozhodol bez nariadenia pojednávania pričom opätovne posúdil preukázané skutočnosti a vykonané dôkazy bez možnosti vyjadrenia sa strán sporu. Poukázal na vyjadrenie žalovaného z 10. mája 2018, kde pre absenciu náhradných dielov označil televízor ako neopraviteľný. Odvolací súd nezohľadnil § 623 ods. 1 OZ ako dôvod na odstúpenie od zmluvy, keďže televízor bez obrazovky nie je použiteľný. Svoju argumentáciu podporil odkazom na rozhodnutia dovolacieho súdu. Z nich okrem iného má vyplývať, že odstúpenie od zmluvy nemusí po obsahovej stránke obsahovať presné dôvody odstúpenia a ak ich obsahuje, súd nie je nimi viazaný. Žalovaný zavádzal dovolateľa v otázke vybavenia reklamácie, keď ju odmietal posúdiť ako záručnú reklamáciu, a teda uplatnenú včas. Preto navrhol, aby dovolací súd zmenil rozsudok odvolacieho súdu a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 763,83 eur s príslušenstvom, zaviazal žalobcu vrátiť žalovanému televízor s príslušenstvom a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Alternatívne navrhol, aby bol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konania.

7. Žalobca v dovolaní uviedol, že v súlade s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu boli dané dôvody na odstúpenie od zmluvy z dôvodov uvedených v § 623 ods. 1) Občianskeho zákonníka a odvolací súd pochybil, keď tieto nesprávne právne posúdil a to aj z dôvodu vyššie uvádzaných procesných pochybení. Vyššie uvedené veľmi úzko súvisí aj s posúdením nároku na odstúpenie od zmluvy podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. V posúdení tejto otázky odvolací súd pochybil, keď nezohľadnil jedno z kľúčových rozhodnutí odvolacieho súdu: Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/111/2008, zo dňa 30. júna 2009: Odstúpenie od zmluvy je jednostranný, adresovaný právny úkon, ktorý sa stáva účinným tým, že dôjde do dispozičnej sféry adresáta. V zmysle § 48 ods. 1 Obč. zákonníka možno odstúpiť od zmluvy, len ak je to v zákone (v Obč. zákonníku alebo v inom zákone) pre konkrétny prípad stanovené, alebo ak bolo odstúpenie dohodnuté medzi účastníkmi zmluvy. Dohoda o odstúpení pritom nemusí byť viazaná na existenciu nejakého dôvodu. Pre odstúpenie od zmluvy tam, kde zmluva bola uzavretá písomne, platí, že aj odstúpenie musí byť písomné; inak zákon pre odstúpenie od zmluvy nevyžaduje žiadnu zvláštnu formu, preto odstúpiť od zmluvy možno písomne aj ústne. Pri posúdení právneho úkonu odstúpenia od zmluvy zo strany žalobcu súd konštatoval, že v podanom odstúpení neboli uvedené dôvody odstúpenia podľa § 18 ods. 4) zákona č. 250/2007 Z. z. a preto tento úkon nemožno v ich kontexte posúdiť. V zmysle vyššie citovaného rozhodnutia je tento postup odvolacieho súdu nesprávny. Ak totiž odvolací súd dospel k záveru, že ak žalovaný nezačal s opravou vecí, resp. druhú reklamáciu žalobcu nevybavil (hoci aj z dôvodov, že ju celkom nesprávne považoval za reklamáciu pozáručnú), znamená to potom, že z jeho strany nebola reklamácia vybavená včas v lehote 30 dní a ani riadne ako to žalobca uviedol aj v podanom odvolaní. Žalobcovi teda celkom preukázateľne vzniklo právo na odstúpenie od zmluvy podľa § 18 ods. 4) zákona č. 250/2007 Z. z. Akonáhle potom svoje právo na odstúpenie od zmluvy využil, bez ohľadu na formu, ako aj dôvody, ktoré do písomného úkonu odstúpenia uviedol, súd mal v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou jeho odstúpenie posúdiť aj podľa citovaného ustanovenia § 18 ods. 4) zákona č. 250/2007 Z. z. Ďalej poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. marca 2013 sp. zn. 6MCdo/16/2011: Ustanovenie § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom do 1. júla 2007 upravuje, v rámci ďalších povinností predávajúcich v spotrebiteľských veciach, lehoty pre rozhodnutie o reklámácii, včítane sankcie za oneskorené vybavenie reklamácie. Zmyslom tohto zákonného ustanovenia je „nútiť“ predávajúceho, aby

spotrebiteľom uplatnenú reklamáciu vybavoval promptne, bez zbytočného odkladu a aby jeho prípadná nečinnosť nespôsobovala ujmu na právach spotrebiteľa. Jeho význam sa však netýka toho, či reklamovaná vada je skutočne vadou, či sa vyskytuje u predanej veci v dobe uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady a pod. Generálny prokurátor správne uvádza, že v zmysle tohto ustanovenia platí právna fikcia, podľa ktorej má spotrebiteľ reklamujúci odstrániteľnú vadu rovnaké práva, ako keby išlo o vadu neodstrániteľnú, ak vybavenie reklamácie trvá dlhšie ako 30 dní.

8. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14. februára 2022 k dovolaniu nesúhlasil s námietkou žalovaného o predbežnom právnom posúdení s poukazom na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, dovolacieho súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva. Odvolací súd doplnil odôvodnenie rozhodnutia pre zdôraznenie správnosti. To však podľa neho neznamená, že založil svoje rozhodnutie na nových právnych dôvodoch ako prvoinštančný súd, a teda nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd nevykonával žiadne nové dôkazy, ale urobil vlastné posúdenie už vykonaných dôkazov. Odvolací súd rozdielne interpretoval náležitosti odstúpenia od kúpnej zmluvy, pričom poukázal na ustanovenia zákona, ktoré sám žalobca použil v obžalobe. Preto nemožno hovoriť o prekvapivom rozhodnutí. Žalobca účelovo a nekorektne poukazuje na vyjadrenie žalovaného o nemožnosti opravy výrobku, keďže v čase vyskytnutia vady bola úplne iná situácia ako následne o 4 roky. Z prijatia tovaru do servisného strediska a diagnostiky vady aj z komunikácie žalovaného so žalobcom v tom čase vyplýva, že žalovaný chcel vadu opraviť, ale keďže ju považoval za pozáručnú, žiadal, aby si túto službu žalobca zaplatil. Odvolací súd nerozhodoval rozdielne keď potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, len sa rozdielne postavil k otázke plynutia novej záručnej doby a preklúzie. Žalobcovi nebolo odopreté právo na spravodlivý proces, nakoľko konanie pred prvoinštančným a odvolacím súdom napadol opravnými prostriedkami a na pojednávaní mal žalobca v rovnakej miere ako žalovaný možnosť vznášať svoje návrhy priamo v konaní. Žalobcom poukazované tvrdenie dovolacieho súdu len hovorí o rovnakej vade, ale nestanovuje ako často sa má opakovať. Už prvostupňový súd poukázal na R 22/1983, ktoré uvádza že ide o opakovanie rovnakej vady, ktorá už bola dvakrát opravovaná. Dal do pozornosti, že je potrebné ustáliť aplikačnú prax, ako postupovať v prípade výmeny súčiastky, ktorá sa výmenou stane súčasťou hlavnej veci, či sa jedná z právneho pohľadu o kúpnu cenu alebo zmluvu o dielo aj v nadväznosti na daňovo-účtovný aspekt, keďže sa na novú súčiastku už nevydáva daňový doklad. Jediným potvrdením je doklad o servisnom zásahu a oprava a úprava veci je vždy vnímaná ako zmluva o dielo. Rovnako nie je vyriešené, ani aký to má mať dopad na výrobcov a dodávateľov, aby nedošlo k tzv. cykleniu týchto záručných dôb, ktoré začínajú plynúť odznova, lebo de facto to môže viesť k situácii tzv. výrobkov s večnou zárukou v prípade opakovaných servisných zásahov. Ustálenie judikatúry má preto podľa názoru žalovaného zásadný význam pre bežnú obchodnú prax nielen žalovaného, ale aj iných maloobchodných predajcov, rovnako tak autorizované servisy ako určené osoby. Záverom navrhol, aby dovolací súd žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že žalobca dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

10. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Žalovaný namietal absenciu predbežného právneho posúdenia súdom prvej inštancie, vykonanie dôkazov v odvolacom konaní bez možnosti vyjadrenia sa strán konaniam, arbitrárnosť a svojvoľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti

dovolací súd neprejednáva (ex offio) dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. V neposlednom rade je dovolací súd viazaný aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

13. Aj keď došlo k nesprávnemu postupu súdu prvej inštancie, ktorý opomenul uviesť svoje predbežné právne posúdenie v zmysle § 181 ods. 2 CSP, právo žalobcu nebolo tým dotknuté. Keďže žalobca po doručení rozsudku súdu prvej inštancie poznal jeho právne posúdenie veci, mal stále možnosť ho namietat' v rámci odvolacieho konania, pričom toto právo využil. Z uvedeného dôvodu aj keď došlo k prvotnému obmedzeniu tohto práva, v rámci dovolacieho konania ho následne využil a odvolací súd sa zaoberal všetkými jeho podstatnými pripomienkami.

14. K námietke opätovného vyhodnotenia dôkazov v odvolacom konaní bez možnosti vyjadrenia sa strán konania je potrebné pripomenúť rozdiel medzi vykonaním nových dôkazov a opätovným posúdením dôkazov a skutkového stavu pre uplatnenie odvolacích námietok. Úlohou odvolacieho súdu bolo sa vyporiadať s podstatnými námietkami stan konania. Preto odvolací súd postupoval správne, keď opätovne preskúmal hodnotenie dôkazov a skutkový stav, keďže tento postup bol potrebný vzhľadom na uplatnené odvolacej námietky. Dovolací súd súčasne konštatuje, že v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k vykonaniu nových dôkazov a odvolací súd pri opätovnom vyhodnotení sa vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1, písm. a) CSP

15. Podľa § 421 ods. 1, písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

16. Podľa § 432 ods. 2 CSP dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

17. Dovolateľ namietal odmietnutie reklamácie bez opravy a následne neuznanie odstúpenia od zmluvy.

18. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej normy, ktorá vedie súd k záveru o existencii, resp. neexistencii subjektívnych práv a povinností subjektov z právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp zn. 9Cdo/150/2020 zo dňa 27. apríla 2022). Žalobca nesformuloval právnu otázku s uvedením právneho posúdenia v zmysle § 432 ods. 2 CSP v nadväznosti na konkrétne ustanovenie zákona. Dotváranie právnej otázky podľa judikatúry ústavného súdu môže viesť k narušeniu rovnosti medzi stranami. Právny problém, ktorý bol nastolený vychádza zo skutočnosti, že vada súčiastky televízora sa opätovne prejavila po uplynutí všeobecnej zákonnej 24 mesačnej zákonnej záručnej doby podľa § 620 ods.1 OZ, a teda išlo o skutkovú okolnosť, či zodpovednosť za vady bola uplatnená v rámci záručnej doby. Pre správne právne posúdenie oboch námietok je potrebné najskôr posúdiť aj argumentáciu žalovaného spojenú s potrebou zjednotenia výkladu ohľadom dĺžky záručnej doby vymenenej súčiastky v rámci celkovej záručnej doby reklamovanej veci.

19. Úvodom treba uviesť, že záručná doba je v tomto prípade naviazaná na konkrétnu kúpnu zmluvu a tovar medzi žalobcom a žalovaným. Záručná doba sa vzťahuje na celý produkt (televízor) v zmysle ustanovení OZ. Pri výmene tovaru začína plynúť nová záručná doba (§ 627 ods.1 OZ). Avšak plynutie novej záručnej doby ohľadne jednotlivéj súčiastky je potrebné v ustanovení § 627 ods.2, druhá veta OZ

vykladať tak, že záručná doba na opravenú alebo vymenenú súčiastku uplynie najneskôr uplynutím záručnej lehoty na vec, ktorej je súčasťou, pokiaľ v zmysle § 627 ods.2, druhá veta OZ nebola na súčiastku (ako takú) poskytnutá osobitná záruka. Inak súčiastka ako súčasť veci zdieľa právny režim hlavnej veci. Dovolací súd nezistil, že by rozhodnutia označené dovolateľom tvorili prejudikáciu. Pokiaľ ide o reklamáciu vady a odstúpenie od zmluvy z dôvodu podľa zákona č. 250/2007 Z.z., v zmysle § 18 ods.1 tohto zákona vyplýva, že ide o reklamácie v rámci záruky. Predbežnou otázkou preto bola skutková otázka, či išlo o záručnú opravu. Túto okolnosť posúdil už súd prvej inštancie tak, že nešlo o záručnú opravu. Súčiastka pritom nebola predmetom samostatnej kúpnej zmluvy, s ktorou je spojená osobitná záruka. Odstúpenie od zmluvy sa týkalo televízora ako celku po uplynutí záručnej doby.

20. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 448 CSP ako nedôvodné zamietol.

21. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v zmysle § 453 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému v dovolacom konaní (§ 255 ods. 1 CSP) priznal náhradu trov konania.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.